

Látványosság nélkül

A szövöde öregebb nagyapjuknál. Az elmúlt század végefelé építették Újszege-den, a makói vasút és a Tisza bal partjának háromszögé-ben. Nemrégiben megrok-kant az épület teteje, majd-nem komoly szerencsétlensé-get okozott. Most ott áll alá-dúcolva, ideiglenesen rend-behozva. Alatta minden re-meg, ha zakatolnak a szövő-gépek. A gyár vezetői ígé-rik, hogy új szövőüzemet építtetnek a szomszédos sza-bad területen. Modernet és korszerűt.

Nacionálé

A csarnokban körülbelül 300 szövőgép kattog. Nagyon hangosan. Mindenkinék fül-dugót kellene használni, hogy ne érje őket hallás-károsodás. Amint az újsze-gedi szövőgyár minden üze-mében nagy hagyományok-kal bír a szocialista mun-kaverseny, a brigádmozga-lom, úgy ebben a szövőde-ben is szép eredményeket mondhatnak magukénak a kollektívák. Találhattam volna olyan brigádót a gé-pek között, amelyik az arany-plakett birtokosa, s neve évek óta ott büszkélkedik a kiválóak között. A leg-kiválóbb azonban nem biz-tos, hogy reális képet ad a brigádok, a munkások hely-zetéről, mint ahogyan a sor végén kullogó sem le-het jellemző. Ezért a derék-hadhoz vezetett utam, a tíz-íós, Egyetértés II. nevet vi-selő szocialista brigádhoz. A brigád vezetője Tölgye-si Bálintné. A brigád tag-jai: Bozó Rozália, Pinter Imréné, Kovács Éva, Ko-vács Margit, Tornyai László-né, Szilágyi Imréné, Mátrai Júlia, Csamangó Imréné és Gilicze Júlia. A tíz szövő-nő mellett a brigád tagjainak számít Kardos Béla techni-kus, segédművezető is, mint egyetlen férfi az Egyetértés II. soraiban.

Könnyebb munka

Tölgyesiné brigádja há-rom évvel ezelőtt alakult, s ezidáig kétszer nyerték el a

szocialista címet. A kis kol-lektíva tagjai inkább a fia-talabb korosztályhoz tarto-znak, a huszonévesek közé. A brigádvezető és két tár-sa közel van a negyvenhez, de ellenpólusként a két Ko-vács leány még csak ez-után lesz húszéves. Vannak közöttük asszonyok és lá-nyok, kisgyermekes és nagy-gyermekes anyák. Ketten ép-pen most szültek, Tornyai-né és Csamangó-né, s odaha-za vannak, igénybe vették a gyermekgondozási segélyt. Egy fiatal leány, aki alapí-tó tagja volt a brigádnak, az NDK-ba szerződött három esztendőre. Az itthonlávók azonban rendszeres kapcsola-tot tartanak Adamovics Etelkával, s nem felejtik el gyorsan tudtomra adni, hogy Etelka az NDK-beli üzem-ben is tagja egy szocialista címért versenyző brigádnak, tehát meglesz a jogfolyto-nosság, amikor visszatér kö-rükbe.

Magunk között

Hallottam már olyan vé-leményt, hogy a szocialista brigádmozgalom hullám-tízgybe került, elveszett a tíz évvel ezelőtti látványos-sága, megkopott a romanti-kája, sablonossá és szürké-vé vált, alig különbözik a verseny más formáitól, vagy egyáltalán a normális mun-kavégzéstől, amelyet külön-ben is a gyári rendtartás megkövetel minden dolgozó-tól.

Ez nem igaz. A szocialista brigádmozgalom egészen más, mint akármelyik for-mája a versenynek. Ezt még a derékhadban szemlélődve is azonnal észre lehet ven-ni. Persze különös csinnad-rattát, cifra látványosságot nem kell, de nem is szabad várni ettől a mozgalmatól.

A szövőüzem munkájában nincsen látványosság. Ott áll-nak a szövőnők a gépek kö-zött, végzik az egyenletes munkát. S ebben éppen az

egyenletesség a jó, a célra-vezető és elfogadható. A szürke egyhangúság azon-ban csak a kívülállónak mo-noton és egyforma. Aki benne dolgozik, annak az azonosság mellett is válto-zatos.

A külsőségek nem mindig fejezik ki a való emberi éle-tet, az érzelmeket és gondo-latokat — valahogy ezt akar-ták elmondani első beszél-getésünk alkalmával az Egyetértés II.-brigád tagjai. S újból visszakanyarodunk a verseny formájához és tar-talmához. Valószínű, hogy a szocialista brigádmozgalom legnagyobb eredményét, hatását is kifejezték az új-szegedi szövőnők, bár gyá-kar-nak megjegyezték, hogy amit mondanak, azt csak úgy magunk között mondják. A „magunk között” mondott dolgok igazát, értékét kár lenne alábecsülni. Talán ér-zelmeink képe ekkor a leg-tisztább, gondolataink ekkor a legigazabbak. Ezekről ké-sőbb...

Gazdagh István

Kijevi színházi levelek

Mintha balettkolában volnánk. Egy... kettő... há-rom... négy... Egy... ket-tő... három... négy... Reg-gel kilenc órakor már szól a zongora, fegyelmезetten gyakorolnak a táncosok. Csak itt nem aprócska növédékek, le-endő nagyok dolgoznak isko-lás szorgalommal, hanem az ukrán balett csillagai, kiváló és érdemes művészek, kik-nek neve hallatára a színhá-zi világban kicsit is jártas, kicsit is ismerős ember föl-emeli a tekintetét. S a gyá-korlat dirigense sem balett-oktató, hanem a táncművé-szet professzora, színpadon és katedrán: Robert Kljavin érdemes művész, a Szegedi Szabadtéri Játékok idei ba-lettelőadásának Girej kán-ja. A bahcsiszeráji szökökút-ból. A gyakorlat szinte teljes-en úgy zajlik, ahogyan a Moj-szejev-együttes a Dóm téren is bemutatta műsora első ré-szében. Mindent elpróbálnak újra és újra, mintha csak az összedástól és a kivonástól indulva jutnának el matema-tikában az integrálig. És már az első percekben feltűnik, hogy Kljavin, akinek a gyá-korlat vezetése a dolga itt a próbateremben, a saját gyá-korlásában sem lop el egyet-len mozdulatot sem. Miköz-ben dirigálja a munkát, el-lenőrizi annak tökéletességét, maga is mindent pontosan elvégző.

— Nem megy ez másként — mondják a művészek ki-melegedve a gyakorlat szü-netében. — Miként a hosszú-távfutónak meg kell tennie mindennap a maga kilométe-reit, a balett sem tűr semmi-féle hanyagságot. Ezerszer és tízezerszer, újra meg újra kell gyakorolni — mindent, másként nincs technikai biz-tonság és tökéletesség, sem a művészetnek ebben az ágá-ban nélkülözhetetlen fizikai képesség.

Egy... kettő... három... négy... — így pattognak el a másodpercek, s így kerekednek egész órává. Ezekből lesz délelőtti vagy este a négy óras hatalmas előadás.

Most, a szezon végén kü-lönösen nagy a tempó a Sevcsenko Színház balett tár-sulata számára. Felújítások vannak napirenden Kijev-ben, de még ennél is fonto-sabb a magyarországi vendég szereplés. Hiszen külföld-ről mindig győztesen tértek vissza. Párizsból az Arany csillagot vitték haza, más helyekről a művészi okleve-lek tömegét, s érthető, hogy egy barát országban, ahol társulatukkal először lépnek fel, ugyancsak átütő sikerre töreksenek.

Szeged fölgújtotta a ki-jevi balettművészek érdeklődését és fantáziáját. Így természetes és érthető, hogy a próba szünetében, amikor rájuk kerülne a sor, hogy

Úrjogi szerződés-tervezet

Genfben befejeződött az ENSZ világűrbizottsága jogi albizottságának ülészaka. A 28 ország képviselőjéből álló albizottság szerződés-terve-zetet vitatott meg, amely tisztázza a felelősséget a kozmikus térségbe bocsátott objektumok által okozott esetleges károkért, a kozmi-kus térség fogalmát, körvo-nalazza a világűr és az égi-testek hasznosításának jogi szempontjait, beleértve a koz-mikus hírközléssel kapcsola-tos kérdéseket.

A lengyel delegáció kez-deményezésére azt a javas-latot terjesztették az ülészak elé, hogy vitassák meg a Holdon és más égitesteken kifejtett emberi tevékenysé-get szabályozó normákat, valamint a Holdról, vagy más égitestekről származó anyagokra vonatkozó jogsza-bályokat. (MTI)

Kiszolgálás a Szőke Tiszán

A Délmagyarország jú-nius 20-i számában „Egyen a vendég otthon?” címmel bírálatot írtunk a Szőke Ti-sza hajó nyitvatartásával kapcsolatban és közöltük azt is, hogy a fedélzeti ré-szen még mindig nem szol-gálnak ki meleg ételt.

Szabó József, a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat igazgatója válaszolt a cikk-re. Mint írja, június 20-tól új nyitvatartási időt állapí-tottak meg, vagyis a fedél-zeten is 24 óráig engedé-lyezték a felszolgálást. És végre megoldódott, amit

évek óta kifogásoltunk: uta-sították az üzlet vezetőjét, hogy a fedélzetten is szolgál-janak fel ételt, noha a kö-rülmények miatt kisebb ételválasztékkal. Egyben in-tézkedett a vállalat igazga-tója nagyobb létszám mun-kabaállításáról. A vállalat igazgatója még hozzáfűzi, hogy reméli, az üzlet dolgo-zói érzik ennek a rendelke-zésnek a szükségességét és saját kényelmüket a vendé-gek érdekében háttérbe szo-rítják. Csak annyit tennénk hozzá: ez üzleti érdekük is.

Sántít — de hogyan?

Sántít a szandálügy cím-mel június 26-án megjelent Gyorsposta rovatunkban Szabó Ferencné (Kiskundo-rozsma, Munkácsy út 23.) panasza. E szerint a kiskun-dorozsmai cipőboltban vásá-rolt szandálja hibás volt, és noha blokkal együtt rekla-mált, az üzlet dolgozói nem foglalkoztak megfelelően ügyével.

A Kiskundorozsma és Vi-déke Fogyasztási és Értéke-sítő Szövetkezet kereskedel-mi főosztályvezetője vála-szolt szerkesztőségünknek a panasza. Mint írja: „Víz-szállítást folytattunk és meg-állapítottuk, hogy a cikkben foglaltak helytállóak, a ci-pőbolt vezetője helytelenül járt el, amiért figyelmezte-tésben részesítettük”.

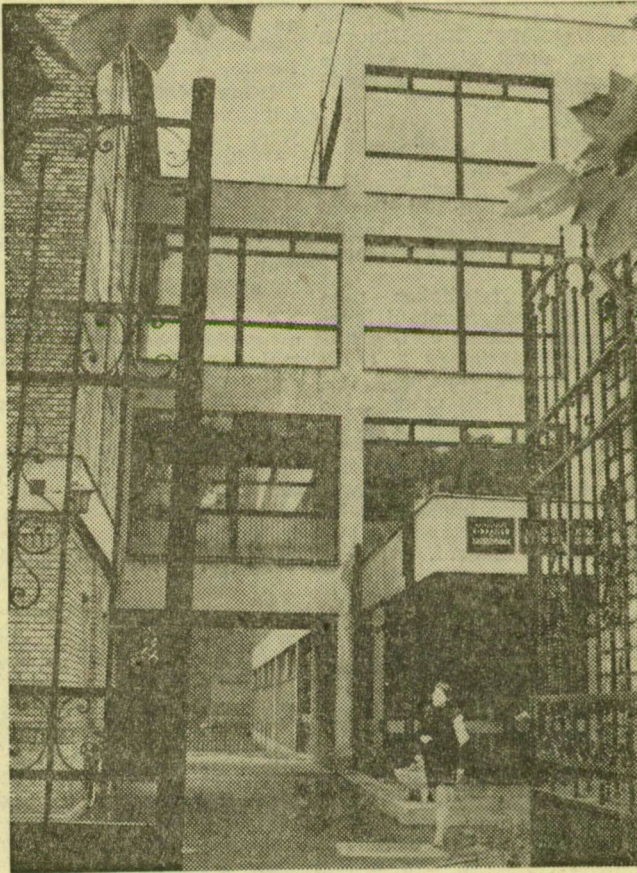
A károsultnak is leírják, hogy figyelmeztették a bolt-vezetőt, majd így folytatják: „Az Önnek okozott kelle-metlenségért elnézését kér-jük, a szövetkezet vezetősé-ge és az egység dolgozói nevében”.

Idéznénk még valamit szerkesztőségünknek küldött udvarias hangú levélből: „Köszönettel vettük bíráló soraikat és kérjük, hogy a jövőben is tájékozzon fel ke-reskedelmi munkánk hiá-nyosságait, mert ezzel elő-segítik azt, hogy a mun-kánkban előforduló hibákat kijavítsuk”.

Akkor valamit máris fel-tárunk: véleményünk szer-int panaszosunk nemcsak bocsánatkérő levelet szere-tett volna kapni, és magunk is arra gondoltunk, hogy az elintézés az lenne, ha a szandált kicserélték volna. A köszönetből ugyanis ol-vasónknak nem lesz a gyár hibájából rossz szandál helyett új szandálja. Vagyis arra kérjük a Kiskundo-rozsmai AFESZ-t, hogy így oldja meg a szandálcseré problémát.

Sz. Simon István

Épült: 1957—1969

Rózsa Ferenc Gimnázium

(117.) Kilenc tanteremmel lett nagyobb az iskola ez-zel a szárnnyal, melyet az Ybl-díjas Tarnai István terve-zett. Az új rész oldalhajósos rendszerű, háromemeletes, vasbetonvázazs épület. A kitöltő falak klinkertégla-burko-latot kaptak.

VASÁRNAP, 1969. JÚLIUS 6.

A milliók egyetemiei

A Szovjetunióban 11 éve működnek a népi egyete-mek. Számuk több mint 17 000, a hallgatók száma körül-belül 3 millió. A különböző intézmények több mint 200 ezer tudosa, előadója, tanítója, valamint a népgazdaság szakemberei és a kulturális dolgozók adják át tudásukat a sok millió tudásra vágyó hallgatónak.

Az önképzés elősegítésére szolgáló eme sajátos tan-intézményeknek több mint 30 szekciója van: köztük tár-sadalom-politikai, műszaki-gazdasági, kommunista neve-lésügyi. Elsősorban a társadalom-politikai egyetemek szá-ma növekedett.

PIAC Őszibarack-dömping

Még nem történt meg az idén az, amire tegnap fi-gyelték fel a piacjárók a Marx téren. A zsúfolt asz-talok fél 9-re megüresedtek, nagyon sok kistermelő el tudta adni áruját. Már eb-ből is következtetni lehet arra, hogy — ahogy a házi-asszonyok mondják — jó piac volt a szombati, az idén megszokottnál kedve-zőbb árakkal. Csak a pap-rika az, ami makacsul tartja magát; a nagyobbakért 2 forintot is elkértek, nem

csoda, hogy sokan inkább a boltban vették. A tsz-ek és a MEK ezúttal elég jó választékkal rukkolt elő, csirke is volt elég. Azt már mondanunk sem kell, hogy a háztáji csirke — bár-mennyire is nagy volt a kí-nálát — ismét drágának bi-zonyult: 70–90 forintért ad-ták páriját, még magasab-ban, mint a múlt héten. Igaz, inkább gyümölcs-piac volt ez a javából, sok ősz-i barackot árultak.

Aru	Ára: (től-ig)
zöldbab, kg	3 — 5
zöldborsó, kg	1 — 1,20
tök, kg	1 — 1,20
újbúrgonya, kg	4 — 5
uborka, kg	2 — 3
paradicsom, kg	10 — 16
zöldpaprika, db	0,70 — 1,50
retek, csomója	1 — 1,50
karalábé, csomója	1 — 2
vöröshagyma, csomója	1 — 2,50
sárgarépa, csomója	0,50 — 1,50
gyöke, csomója	1 — 2,50
saláta, db	1,50 — 2,50
őszibarack, kg	3 — 6
sárgabarack, kg	2 — 4
meggy, kg	6 — 14
cseresznye, kg	9 — 11
alma, kg	3 — 4
szilva, kg	3 — 4
málna, kg	18 — 20
tojás, db	1,30 — 1,40
csirke (állami), kg	29 — 30